

sähköisiä palveluja ja varsinkin saada siihen kerättyjä tietoja latinalaisamerikkalaisista pienistä ja keski-suurista yrityksistä (10 000 yritystä), jotka ovat kiinnostuneita kansainvälisistä liikeyhteyksistä. Lisäksi Latinalaisen Amerikan parlamentti on puheenjohtajansa herra Singerin komissiolle osoittamassa, 13. huhtikuuta 1999 päivätyssä kirjeessä vahvistanut pitävänsä TIPS-järjestelmää tärkeänä.

(2000/C 303 E/032)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2240/99

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(1. joulukuuta 1999)

Aihe: Jäsenvaltioiden verokiilat

Pyydän komissiota ilmoittamaan kunkin jäsenvaltion verokiilan prosenttiluvun ollessa 25, 50, 75, 125, 150, 200, 250, 300, 350, 400 ja 500 prosenttia työntekijöiden keskiansioista, ilmoittamaan työntekijöiden ansioiden keskiarvon ja erittelemään verokiilan komponentit kussakin tapauksessa työnantajakustannusten ja työntekijän nettoansioiden välillä.

Frederik Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(20. tammikuuta 2000)

Komissio ei laske eikä sillä ole hallussaan pyydettyjä jäsenvaltioiden verokiiloja koskevia yksityiskohtaisia tietoja.

Komissio on kuitenkin määrittänyt nk. ex ante -verokiilat ja niiden yksityiskohtaisen jakauman eräitä yksittäisiä työvoimaan liittyviä edustavia tapaustutkimuksia varten. Verokiilan käsitettä ja sen laskemista käsitellään alustavasti komission vuonna 1995 julkistaman kertomuksen Työllisyys Euroopassa⁽¹⁾ III osan 1 jaksossa, jossa määritetään keskimääräiset veroasteet ja marginaaliveroasteet, ja vuosijulkaisussa Net earnings of employees in manufacturing industry in the EU⁽²⁾. Hiljattain on julkaistu analyysi työvoiman ja sen kustannustekijöiden verokiilasta julkaisun The EU Economy Review 1999⁽³⁾ selvityksessä n:o 2 olevassa 2 jaksossa.

On lisäksi mainittava, että komissio määrittää laskennalliset veroasteet voidakseen luoda yhdenmukainen perustan vertailtaessa eri jäsenvaltioiden toisistaan eroavia verotusjärjestelmiä ja voidakseen mitata työvoimaan kohdistuvaa verotaakkaa. Nämä veroasteet määritetään makrotaloudellista lähestymistapaa käyttäen jakamalla tietystä toiminnasta tai hyödykkeestä kannettavat verot asianmukaisella vastaavalla veroasteella.

Laskennalliset veroasteet määritetään kulutuksen, työvoiman ja ”muiden tuotantotekijöiden” osalta. Työvoiman laskennallinen veroaste määritetään seuraavasti: työlliseen työvoimaan kohdistuvien verojen kokonaismäärä jaettuna työntekijöiden kokonaisbruttopalkalla. Työntekijöiden kokonaisbruttopalkka -nimittäjään sisältyvät paitsi bruttopalkat myös sosiaaliturvamaksut ja tuloverot.

Jäsenvaltioiden työvoiman laskennallisia veroasteita vuosina 1980–1997 kuvaava taulukko lähetetään suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja Euroopan parlamentin pääsihteeristöön.

Komissio tuottaa säännöllisesti julkaisua Structures of the taxation systems in the European Union⁽⁴⁾. Tämä on selittävin huomautuksin varustettu tietokokoelma yhteisön verojärjestelmien rakenteesta ja kehityksestä.

⁽¹⁾ KOM(95) 396 lopullinen.

⁽²⁾ <http://www.cc.cec/eurostat/eudor-stat/mst3/en/11225/00000001.htm>.

⁽³⁾ European Economy -sarja n:o 69.

⁽⁴⁾ <http://www.cc.cec/eurostat/eudor-stat/mst2/en/24248/00000001.htm>.